

ASEAN Do's and Don'ts
ราชอาณาจักรกัมพูชา

ASEAN Do's and Don'ts ราชอาณาจักรกัมพูชา

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

47/111 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ

อำเภอเมือง นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2547 1000

โทรสาร 0 2547 1108

หัวหน้าโครงการและบรรณาธิการ : รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร

หัวหน้าทีมวิจัย : นายวัลลภ ใหญ่ยิ่ง

นักวิจัย : นางสาวนพรัตน์ พาทีทิน

ที่ปรึกษาโครงการ : นายประดาป พิบูลสงคราม

ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบราชการใน ASEAN

ผศ.ดร.อรนุช พฤติพิบูลธรรม

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม ASEAN

ผู้ประสานงานและตรวจทานคำผิด : นางสาวเยาวนุช สุมน

เลขมาตรฐานประจำหนังสือ : 978-616-548-134-2

จำนวนพิมพ์ : 5,400 เล่ม

จำนวนหน้า : 120 หน้า

พิมพ์ที่ : กรรณการพิมพ์

คำนำ

สำนักงาน ก.พ. ในฐานะองค์กรกลางด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลภาครัฐ และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบตาม แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ใน ข้อ A.7 คือ การพัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการโดยการ เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการ

จากการดำเนินการที่ผ่านมาแม้ว่าสำนักงาน ก.พ. ได้ ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตรความรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้แก่ ข้าราชการทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคหลายครั้ง แต่ก็ ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงบุคลากรภาครัฐซึ่งมีจำนวนมากกว่า 2 ล้านคน สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นควรพัฒนาชุดการเรียนรู้ “อาเซียน กูรู” เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนออกไปใน วงกว้าง อันจะส่งผลให้บุคลากรภาครัฐของประเทศสามารถเข้าถึง ข้อมูลและพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนได้อย่างสะดวกและมีมาตรฐานเดียวกัน

ทั้งนี้สำนักงาน ก.พ. กับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) จัดทำชุดหนังสือเรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ เพื่อเผยแพร่สิ่งที่ควรทำและ ไม่ควรทำเมื่อต้องสัมผัส ติดต่อกับคนในประเทศเหล่านี้ หวังว่าท่านผู้อ่านคงได้รับความรู้และเพลิดเพลินไปกับ หนังสือชุดนี้

สำนักงาน ก.พ.

ข้อคิดจากบรรณาธิการ

เมื่อเริ่มต้นจัดทำหนังสือชุดการเรียนรู้ “อาเซียน guru” เรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญ ASEAN อดีตท่านทูตประจำประเทศ พิบูลสงคราม เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ไปเป็นทูตในแต่ละประเทศต้องเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างไร ทำให้ทราบว่าตัวท่านเองมิได้เรียนรู้วัฒนธรรมแต่ละประเทศ แต่ท่านถูกสอนให้เป็นคนช่างสังเกต และกล้าที่จะถามเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

หลังจากที่ได้อ่านงาน Do’s and Don’ts ของทุกประเทศแล้วทำให้สามารถสรุปการเรียนรู้สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำของประเทศเหล่านี้ได้จากเรื่องหลักๆ ของศาสนาประจำชาติ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ หากแต่ในความเป็นจริงแล้วคนในแต่ละประเทศก็ยังมี ความแตกต่างหลากหลายกันอย่างมาก ซึ่งเราไม่ควรเหมารวม หรือมี “สามัญทัศน์” (Stereotype) อันเป็นคตินิยมหรือทัศนคติของสังคมทั่วไปที่มีต่อกลุ่มคนอื่น ชาติอื่น หรือลักษณะของบุคคลบางประเภทจนกลายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด หากเราควร “เปิดหู เปิดตา เปิดปาก เปิดใจ” เพื่อจะเรียนรู้โดยมีหนังสือชุดนี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ความแตกต่างของคนในแต่ละประเทศ หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณเจ้าของรูปภาพและเว็บไซต์ที่เผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในอาเซียนร่วมกัน

รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร
บรรณาธิการ

สารบัญ

1. ข้อมูลสำคัญของประเทศโดยย่อ	7
2. วัฒนธรรม	9
2.1 หมวดการทักทาย	10
2.1.1 การเรียกชื่อ	11
2.1.2 การกล่าวทักทาย	18
2.1.3 การกล่าวขอโทษ	21
2.1.4 การกล่าวขอบคุณ	22
2.1.5 การกล่าวลา	23
2.2 หมวดอาหารและมารยาทในการรับประทานอาหาร	24
2.2.1 อาหารหลักและอาหารประจำชาติ	25
2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหารของชาวกัมพูชา	30
2.2.3 มารยาทในร้านอาหาร	37
2.2.4 มารยาทเมื่อถูกเชิญไปรับประทานอาหารที่บ้าน	41
2.2.5 การรับประทานอาหารนอกบ้าน/ปิกนิก	44
2.3 หมวดศาสนาและประวัติศาสตร์	46
2.3.1 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์	47
2.3.2 การสนทนาเรื่องการเมือง	49
2.3.3 การสนทนาเปรียบเทียบกับัมพูชา กับประเทศเพื่อนบ้าน	50
2.4 หมวดมารยาทในการเข้าสังคมและการเข้าร่วมพิธีสำคัญ	51
2.4.1 การติดต่อราชการ	52
2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน	55
2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ	61
2.4.4 การเข้าร่วมงานประเพณีสำคัญ	65
2.4.5 การไปวัด	69

2.5	หมวดการซื้อขาย	73
2.5.1	การต่อราคา	74
2.5.2	วิธีการชำระเงิน	76
2.5.3	สินค้าซื้อขาย/ห้ามซื้อ	86
2.6	หมวดภาษากาย	92
2.6.1	การแสดงออกในที่สาธารณะ	93
2.6.2	สัญลักษณ์ท่าทาง	97
2.7	หมวดอื่นๆ	102
2.7.1	ข้อควรรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมกัมพูชา	103
2.7.2	ข้อควรรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ของคนกัมพูชา	107
2.7.3	วันหยุดราชการ	111
2.7.4	วันสำคัญทางพุทธศาสนา	112
2.7.5	การติดต่อหน่วยงาน	113
2.7.6	หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้	114
	บรรณานุกรม	116

1

ข้อมูลสำคัญของประเทศ โดยย่อ

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

แผนที่

ราชอาณาจักรกัมพูชา

ชื่อทางการ	: ราชอาณาจักรกัมพูชา
เมืองหลวง	: พนมเปญ
ขนาดประเทศ	: 181.035 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	: 14.4 ล้านคน ^[20]
อายุเฉลี่ยประชากร	: ชาย 67 ปี หญิง 72 ปี
เชื้อชาติ	: กัมพูชา ร้อยละ 90 เวียดนาม ร้อยละ 5 จีน ร้อยละ 1 และอื่นๆ ร้อยละ 4
ศาสนา	: พุทธ ร้อยละ 95 คริสต์ ร้อยละ 1.7 พราหมณ์-ฮินดู ร้อยละ 0.3 อิสลาม ร้อยละ 3
ภาษาในราชการ	: เขมร
ภาษาที่ใช้สื่อสาร	: เขมร
หน่วยเงินตรา	: เรียล
อัตราแลกเปลี่ยน	: ประมาณ 1 บาท เท่ากับ 123 เรียล
สินค้าส่งออก	: เสื้อผ้า สิ่งทอ ไม้ ยางพารา ข้าว ปลา ยาสูบ และรองเท้า
รายได้รวมต่อหัวประชากร	: 934 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี ^[17]

2

วัฒนธรรม

2.1 หมวดการตกทาย

2.1.1 การเรียกชื่อ

ควรเรียกนามสกุลนำหน้าชื่อชาวกัมพูชา ^[11]

2.1.1 การเรียกชื่อ

ควรเรียกชาวแกมพูชาว่า ขะแมร์ ซึ่งเป็นชื่อบรรพบุรุษของอาณาจักรอังกอร์ ราชอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 10-13 ^[14]

2.1.1 การเรียกชื่อ

ขยม/ขะยอม/เฮา

ข้อย ข้อย เฮา

Do

สรรพนามแทนตัวเอง (บุรุษที่ 1)

ชาย	หญิง	อังกฤษ
ขยม ขะยอม เฮา	ข้อย ข้อย เฮา	I
ผม กระผม เรา	ฉัน ดิฉัน เรา	I

2.1.1 การเรียกชื่อ

ชาย	หญิง	อังกฤษ
ลก	ลกชะไร	you
คุณ นาย	คุณ เธอ	you

2.1.1 การเรียกชื่อ

กัมพูชา	ไทย
เออว	พ่อ
แม	แม่
ตา	ปู่
แย็ย	ย่า
ตา	ตา
แย็ย	ยาย

2.1.1 การเรียกชื่อ

กัมพูชา	ไทย
บองป้าะ	พี่ชาย
บองเสวย	พี่สาว
ผ็โอนป้าะ	น้องชาย
ผ็โอนเสวย	น้องสาว

2.1.1 การเรียกชื่อ

กัมพูชา	ไทย
ข้าวชเดจุ่มriebข้าว	สวัสดี
ซ็อกชะบายเต้?	สบายดีไหม/ เป็นอย่างไร
ซอมสะแวกม	ยินดีต้อนรับ

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรกล่าวคำว่า “ซัวซเด” เพื่อทักทายกัน
ทั่วไป พร้อมทั้งยกมือไหว้พนมใต้คาง แล้วจึงยกขึ้น
เหนือหัว

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ผู้ที่มีอาวุโสน้อยกว่าควรเป็นฝ่ายทักทาย
ผู้อาวุโสกว่าก่อน โดยกล่าวทักทายพร้อมประสานมือ
ทั้งสองข้างไว้ด้านหน้า และโค้งตัวต่ำลง กิริยานี้
เรียกว่า Sampeah (ซัมเปรียะห์) ลักษณะคล้าย
การไหว้ของไทย

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ชายควรทักทายด้วยการจับมือ ส่วนหญิงควรทักทายด้วยการไหว้ หรือ ซัมเปรียะห์ (Sampeah) เท่านั้น

2.1.3 การกล่าวขอโทษ

ขอมตอก

ควรกล่าวคำขอโทษว่า “ขอมตอก” เมื่อทำ
อะไรไม่เหมาะสมหรือผิดพลาด

2.1.4 การกล่าวขอบคุณ

ควรกล่าวขอบคุณ หรือ “ออกัน” ทุกครั้ง
ที่ได้รับบริการช่วยเหลือแนะนำ หรือการได้รับของ
ขวัญ/ของฝาก

2.1.5 การกล่าวลา

ควรกล่าวลาด้วยคำใดคำหนึ่งต่อไปนี้

จุมเรียบเลียย (สุภาพ)
เลียฮาย (สนิท)
เลียเซ็นไฮ

ลาก่อน
ลาแล้วนะ

2.2 หมวด อาหารและมารยาท ในการรับประทานอาหาร

2.2.1 อาหารหลัก และอาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารประจำชาติของชาวกัมพูชา “อามก” (Amok) มีลักษณะคล้ายห่อหมกของไทย ใช้เนื้อปลาน้ำจืดหั่นเป็นชิ้นปรุงกับน้ำพริก หัวกะทิ และเครื่องเคียงใส่ในกระถางใบตองแล้วนำไปนึ่งจนสุก บางตำรับอาจใช้เนื้อหมูหรือเนื้อไก่แทนเนื้อปลา แล้วแต่ความสะดวกของผู้ปรุง ^[10]

2.2.1 อาหารหลัก และอาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารยอดนิยมของชาวกัมพูชา “สตูไก่เขมร” (Ragu Sach Moan) อาหารชนิดนี้ได้รับอิทธิพลมาจากฝรั่งเศส เป็นอาหารที่ทำได้ง่าย มักจะทำเลี้ยงในงานเลี้ยงใหญ่ๆ เช่น งานแต่งงาน งานเลี้ยงรวมญาติ สตูไก่นี้มักจะรับประทานคู่กับขนมปัง^[10]

2.2.1 อาหารหลัก และอาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารว่างยอดนิยม
“เปาะเปี๊ยะ” (Spring Roll) ทำจากแผ่นแป้ง
ที่ห่อผักสดนานาชนิด เช่น แครอท ใบผักกาด
ถั่วงอก และสมุนไพรอย่างใบสะระแหน่ใบกระเพรา
หอมหัวเล็ก เป็นต้น ^[10]

2.2.1 อาหารหลัก และอาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารยอดนิยมของชาวกัมพูชา “ซมลอ กอโก” (Somlor Kor Ko) ลักษณะเป็นแกงที่ปรุงด้วยปลาร้า และใส่ผักหลากหลายชนิด ^[14]

2.2.1 อาหารหลัก และอาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารยอดนิยมของชาวกัมพูชา “ลกละ” (Lok Lak) คือ สเต็กเนื้อหั่นเป็นลูกเต๋า นำไปผัดคลุกกับเครื่องเทศรับประทานคู่กับผักสด ^[14]

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

ควรเรียนรู้การรับประทานอาหารด้วยมือ เพราะโดยปกติชาวกัมพูชามีวัฒนธรรมการรับประทานอาหารแบบเป็นกันเอง นิยมนั่งล้อมวงรับประทานอาหารกันบนเสื่อ รับประทานอาหารข้าวเจ้ากับอาหารหลายชนิด ส่วนข้าวเหนียวมักจะรับประทานกับของหวาน^[14]

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

อาหารหลักของชาวกัมพูชาเป็นข้าวเจ้า ซึ่งชาวกัมพูชาจะรับประทานกันเกือบทุกมื้อ ส่วนกับข้าวมีความหลากหลาย ทั้งที่เป็นแกง ชุป ทอด และผัด ^[21]

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

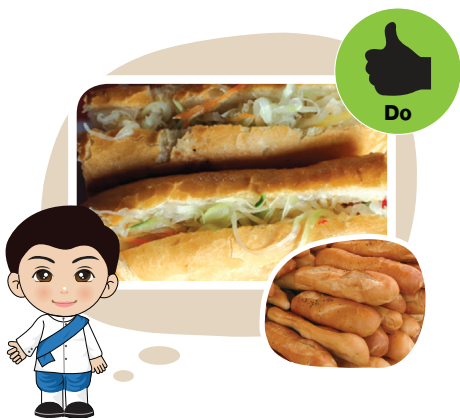
ในแต่ละมื้ออาหารของชาวกัมพูชามีทั้งผลไม้ ข้าว ก๋วยเตี๋ยว เครื่องดื่ม ขนม และซูปต่างๆ กัมพูชามีผักและผลไม้หลากหลายชนิด จึงมีการนำผักชนิดต่างๆ มารับประทานในมื้ออาหาร ทั้งใช้เป็นส่วนผสมและเป็นเครื่องเคียง ^[15]

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

อาหารของชาวกัมพูชามีลักษณะเด่น คือ นิยมใช้น้ำตาลปีบมากกว่าน้ำตาลทราย กรรมวิธีการปรุงเรียบง่าย เช่น ต้ม ผัด เน้นรักษารสชาติของวัตถุดิบดั้งเดิมไว้

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

อาหารของกัมพูชาที่ได้รับอิทธิพลจาก ตะวันตก ยุคอาณานิคม คือ นุ่มปัง หรือ ขนมนปัง ฝรั่งเศสซึ่งชาวกัมพูชามักจะรับประทานกับ ปลากระป๋อง หรือไข่ กาแฟปรุงด้วยนมข้นหวาน เป็นอาหารเข้าชนิดหนึ่งของชาวกัมพูชาที่นิยม รับประทานกัน ^[4]

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

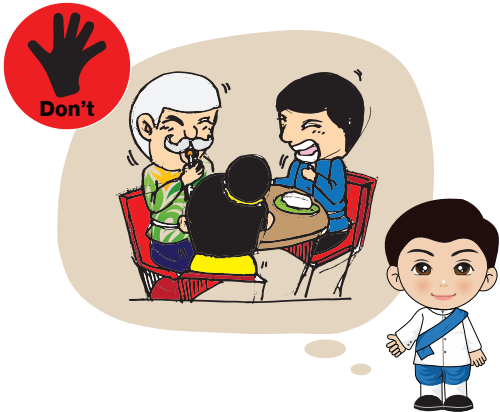
เราสามารถหาอาหารต่างชาติตั้งแต่ขนมปัง
แบบฝรั่งเศสทาตัดบดไปจนถึงก๋วยเตี๋ยวน้ำ
ได้แพร่หลายในรูปแบบของผู้ค้าแผงลอยตาม
ริมถนนหนทาง

2.2.2 วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร ของชาวกัมพูชา

ควรรู้ว่าชาวกัมพูชาให้ความสำคัญเรื่องเวลาสำหรับรับประทานอาหารมื้อเช้าและกลางวันมาก ดังนั้น พอถึงเวลาราว 7 โมงเช้าและเวลาเที่ยง ทุกกิจกรรมที่ชาวกัมพูชาทำอยู่จะหยุดลงโดยอัตโนมัติเพื่อพักรับประทานอาหาร

2.2.3 มารยาทในร้านอาหาร

ไม่ควรรับประทานอาหารก่อนผู้อาวุโส
ที่ร่วมโต๊ะ ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดธรรมเนียม
ปฏิบัติ โดยเฉพาะในฐานะแขกรับเชิญต้อง
ระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง ^[4]

2.2.3 มารยาทในร้านอาหาร

มารยาทในการนั่งร่วมโต๊ะอาหารกับ
ชาวกัมพูชา กรณีที่ต้องนั่งพื้นควรนั่งเก็บปลายเท้า
อย่างสำรวม ระวังอย่าให้ปลายเท้าชี้ไปทางผู้อื่น
เพราะถือเป็นกิริยาที่ไม่สุภาพมากๆ สำหรับ
ชาวกัมพูชา

2.2.3 มารยาทในร้านอาหาร

ควรระมัดระวังในการดื่มน้ำในร้านอาหาร โดยเลือกที่จะดื่มน้ำขวดที่วางขายตามร้านค้าต่างๆ มากกว่าที่จะดื่มน้ำจากเหยือกน้ำที่ตั้งไว้บริการ

2.2.3 มารยาทในร้านอาหาร

ควรรู้ว่ากรณีรับประทานอาหารที่ร้านอาหารหรือภัตตาคาร ตามธรรมเนียมของชาวกัมพูชา ผู้ที่เอ่ยปากชวนไปรับประทานอาหาร ต้องเป็นผู้จ่ายค่าอาหารมื้อนั้น

2.2.4 มารยาทเมื่อถูกเชิญ ไปรับประทานอาหารที่บ้าน

ข้อควรระวังเมื่อถูกเชิญไปร่วมรับประทานอาหารที่บ้านของชาวกัมพูชา ควรมีของติดมือไปฝากด้วย เช่น เครื่องดื่ม ขนม หรือผลไม้ เพื่อแสดงถึงน้ำใจและมารยาทที่ดี

2.2.4 มารยาทเมื่อถูกเชิญ ไปรับประทานอาหารที่บ้าน

ในการเริ่มรับประทานอาหาร เมื่อได้รับเชิญไปรับประทานอาหารที่บ้านของชาวกัมพูชา คนกัมพูชาจะให้เจ้าบ้านเป็นผู้เริ่มรับประทานอาหารก่อน จากนั้นผู้มาเยือนจึงเริ่มรับประทานอาหารตาม

2.2.4 มารยาทเมื่อถูกเชิญ ไปรับประทานอาหารที่บ้าน

เมื่อได้รับเชิญไปรับประทานอาหารที่บ้าน
ของชาวกัมพูชา ผู้ที่เป็นแขกรับเชิญไม่ต้องช่วย
เจ้าของบ้านเตรียมโต๊ะอาหาร หรือช่วยเก็บล้าง
ทำความสะอาดถ้วยชามแต่อย่างใด

2.2.5 การรับประทานอาหาร นอกบ้าน/ปิกนิก

ควรรู้ว่าชาวแกมพูชาไม่ชอบรับประทานอาหารคนเดียว แต่จะชอบชักชวนกันไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ไม่ว่าจะเป็นที่ร้านอาหารหรือร้านตามข้างทาง มักไปกันเป็นครอบครัวใหญ่หรือไปพร้อมหน้ากันหลายคน โดยเฉพาะมือเย็นซึ่งถือเป็นมือสำคัญ

2.2.5 การรับประทานอาหาร นอกบ้าน/ปิกนิก

ควรทราบว่าชาวกัมพูชาชอบออกนอกบ้านไปปิกนิกตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือตามสวนธารณะ โดยใช้เวลาทั้งวันไปกับการกิน พูดคุย นอนเล่น พักผ่อน หรือทำกิจกรรมสบายๆ

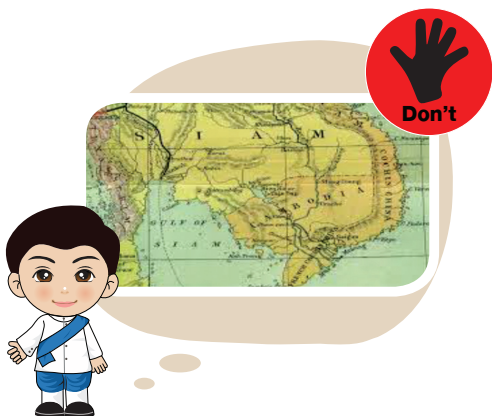
2.3 หมวด ศาสนาและประวัติศาสตร์

2.3.1 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

ชาวกัมพูชาไม่ชอบให้ใครยกผู้อื่นขึ้นมาเปรียบเทียบกับตนเอง หรือสรรเสริญประเทศอื่นที่ทำให้ชาวกัมพูชา รู้สึกว่าด้อยกว่า

2.3.1 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

ควรหลีกเลี่ยงการสนทนา วิพากษ์วิจารณ์
โต้เถียงในประเด็นประวัติศาสตร์ไทย-กัมพูชา
เพราะเรื่องประวัติศาสตร์เป็นเรื่องที่ไม่ควรนำมา
สนทนากัน เพราะบาดแผลของทั้งสองประเทศ
ในเรื่องเหล่านี้ยังมีอยู่มาก

2.3.2 การสนทนาเรื่องการเมือง

ไม่ควรสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์การเมือง
หรือวิพากษ์วิจารณ์การเมืองปัจจุบันของกัมพูชา
โดยเด็ดขาด เพราะอาจต้องโทษร้ายแรง

2.3.3 การสนทนาเปรียบเทียบ กัมพูชากับประเทศเพื่อนบ้าน

ไม่ควรเปรียบเทียบเรื่องราวของสงครามอานามสยามยุทธ์ ซึ่งเป็นสงครามระหว่างไทยและเวียดนามในอดีตที่ใช้พื้นที่กัมพูชาในปัจจุบันเป็นสนามรบ

2.4 หมวด มารยาทในการเข้าสังคม และการเข้าร่วมงานพิธีสำคัญ

2.4.1 การติดต่อราชการ

ชาวักัมพูชานิยมแต่งกายด้วยความสุภาพ
ยิ่งไปในสถานที่ราชการและวัดยิ่งต้องสุภาพ
เรียบร้อย เมื่อไปติดต่อราชการ หญิงจะไม่สวม
กระโปรงสั้นและโชว์หัวไหล่ ส่วนชายจะใส่เสื้อมีปก
และกางเกงขายาว

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรทราบว่าเมื่อติดต่อหน่วยงานราชการ
 ของราชอาณาจักรกัมพูชา โดยปกติจะเปิดทำการ
 วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 07.30-11.30 น. และ
 เวลา 14.00-17.00 น. ^[15]

2.4.1 การติดต่อราชการ

ไม่ควรถ่ายภาพที่ทำการของทหาร หรือ
สถานที่ราชการ กัมพูชามีกฎหมายห้ามถ่ายภาพ
สถานที่เหล่านี้

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ชาวกัมพูชาจะแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ไม่ว่าจะไปร่วมงานสังคมใดๆ โดยเฉพาะหญิงสาว มักแต่งตัวด้วยชุดราตรี เข้าร้านเสริมสวย แต่งหน้า ทำผม ร้านเสริมสวยหรือช่างที่เรียนจบจาก เมืองไทยจะได้รับความนิยมเป็นพิเศษ สำหรับ งานแต่งงานก็เช่นเดียวกัน หญิงสาวกัมพูชาจะแต่ง ชุดราตรีเต็มยศไปร่วมงาน

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ไม่ห่อของขวัญด้วยกระดาษสีขาว เพราะ
ถือเป็นการไว้ทุกข์

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ควรแจกการ์ดงานแต่งงานให้กับผู้ที่ต้องการให้มาเป็นแขกร่วมงาน โดยชาวกัมพูชานิยมการ์ดสีชมพูที่มีกลิ่นหอม

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

แขกที่มาร่วมในพิธีแต่งงานของชาวกัมพูชา
ควรอวยพรให้คู่บ่าวสาวมีความสุขตลอดไป สุขภาพ
ร่างกายแข็งแรง มีบุตรและธิดาสืบสกุลมากมาย

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ในวันงานมีพิธีแต่งงาน แยกผู้รับเชิญควร
 ขลิบผมของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวเพื่อเป็นสิริมงคล
 และผูกเชือกสีแดงรอบข้อมือของทั้งคู่ พร้อมกับ
 กล่าวคำอวยพรให้คู่บ่าวสาว

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ไม่ควรเดินทางไปถึงสถานที่จัดงานสายเกินไป การจัดพิธีแต่งงานของชาวกัมพูชาเริ่มต้นและสิ้นสุดค่อนข้างเร็วมาก โดยปกติควรเดินทางไปถึงงานพิธีราว 5-6 โมงเย็น

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

เมื่อเข้าร่วมงานศพ ชายควรสวมเสื้อเชิ้ต สีขาวและกางเกงขายาวขาวหรือสีดำ ส่วนหญิง ควรแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสุภาพสีขาว หรือสีดำ และไม่ควรแต่งหน้ามากเกินไป

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

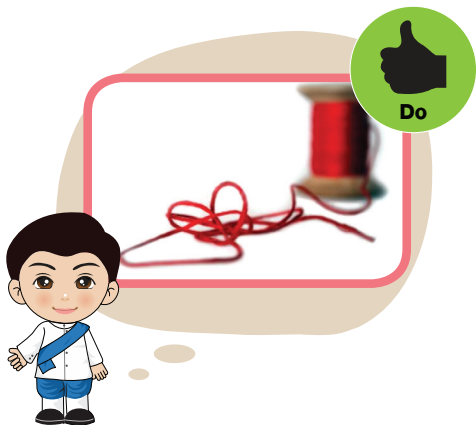
เมื่อเข้าร่วมงานศพ ควรแสดงน้ำใจด้วยการช่วยเหลือเงินตามสมควร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในงานพิธีแก่เจ้าภาพหรือญาติผู้เสียชีวิต

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

เมื่อไปร่วมงานศพ ควรทำความเคารพศพ
ด้วยการจุดธูป 3 ดอกหน้าศพ

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

ผู้ที่ไปร่วมงานศพของชาวกำพูชา จะได้รับ เชือกสีแดงมาเก็บไว้กับตัว หรือใช้พันรอบข้อมือ ชาวกำพูชาเชื่อว่าเชือกสีแดงนี้จะช่วยป้องกัน ผู้มาร่วมงานให้ปลอดภัยจากสิ่งชั่วร้ายที่แฝงมา กับความตาย ดังนั้นเมื่อได้รับเชือกสีแดงมาแล้ว อย่าทิ้งเสีย

2.4.4 การเข้าร่วมงานประเพณีสำคัญ

ควรรู้ว่าประเพณีปฏิบัติต่างๆ ทางศาสนาของชาวกัมพูชาสอดคล้องใกล้เคียงกันกับไทยเราเป็นอย่างมาก ผู้สูงอายุจะเข้าวัดฟังธรรม หนุ่มสาวและเด็กๆ จะร่วมแรงช่วยเหลือจัดการงานอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีงานบุญประเพณีทางพระพุทธศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา เป็นต้น

2.4.4 การเข้าร่วมงานประเพณีสำคัญ

ประเพณีปีใหม่กัมพูชา: วันปีใหม่ของกัมพูชาจะตรงกับวันสงกรานต์ แต่ไม่ได้เป็นเทศกาลสาดน้ำเหมือนอย่างของไทย วันนีถือเป็นวันสำคัญที่ชาวกัมพูชาจะได้หยุดงาน ผู้ที่จากบ้านมาจะได้กลับบ้าน เข้าวัดทำบุญ และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับครอบครัว เช่น การขนทรายเข้าวัด ก่อเจดีย์ทราย และการเต้นรำ ร้องเพลงคาราโอเกะซึ่งเป็นกิจกรรมที่คนกัมพูชาชอบมาก

2.4.4 การเข้าร่วมงานประเพณีสำคัญ

งานบอนอมตูก หรือเทศกาลน้ำ เป็นเทศกาลประจำปีของกัมพูชา จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ 14-15 ค่ำจนถึงแรม 1 ค่ำ ของเดือนพฤศจิกายน เทศกาลครั้งนี้คล้ายกับประเพณีลอยกระทงของไทย จัดขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงบุญคุณของแม่น้ำโขง และโตนเลสาบที่นำความอุดมสมบูรณ์มาสู่กัมพูชา กิจกรรมที่น่าสนใจของงานเทศกาลนี้คือการแข่งเรือจากหมู่บ้านต่างๆ ทั่วประเทศบริเวณหน้าพระบรมมหาราชวัง กรุงพนมเปญ

2.4.4 การเข้าร่วมงานประเพณีสำคัญ

ไม่ควรเต้นรำกับคู่เต้นต่างเพศ ไม่ว่าจะเป็นการเต้นรำในงานประเพณี หรืองานสังสรรค์รื่นเริง เพราะการเต้นรำของชาวกัมพูชามีลักษณะพิเศษ คือ จะเต้นรำกับคู่เต้นที่เป็นเพศเดียวกันเท่านั้น

2.4.5 การไปวัด

ควรทราบว่าชาวกัมพูชาจะเข้มงวดเรื่องมารยาทในวัดมากกว่าคนไทย เพราะถือว่าวัดเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

2.4.5 การไปวัด

ไม่ส่งเสียงดัง และไม่สวมหมวก ขณะเข้าเขต
วัด หรือโบสถ์

2.4.5 การไปวัด

หญิงไม่ควรแต่งหน้าจัด หรือแต่งตัวไม่สุภาพ
ขณะเข้าเขตวัด ^[7]

2.4.5 การไปวัด

ควรชะลอความเร็วเมื่อขับขี่จักรยานยนต์
ผ่านวัด

2.5 หมวดการซื้อของ

2.5.1 การต่อรองราคา

สินค้าที่ขายในกัมพูชามีราคาไม่แน่นอน ควรต่อรองราคา โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าไหม และฝ้าย ปัจจุบันกัมพูชาเป็นแหล่งซื้อขายระหว่าง ประเทศที่มีชื่อเสียงมาก การต่อรองราคาให้ได้ถูกลง สามารถทำได้

2.5.1 การต่อรองราคา

ไปรษณีย์บอกนี้ที่รษณีย์ป่นหม้าน?
(ของชิ้นนี้ราคาเท่าไร)

จ๊กทฤษย์บานเต้?
(ลดหย่อนได้ไหม?)

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

การใช้จ่ายด้วยบัตรเครดิตยังไม่เป็นที่แพร่หลายในกัมพูชา ดังนั้น ควรชำระเงินด้วยเงินสดจะสะดวกที่สุด

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรทราบว่ากัมพูชาใช้สกุลเงิน “เรียล” (Riel) มีรหัสสกุลเงิน คือ KHR

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ร้านค้าเล็กๆ ที่เปิดรับแลกเงินอยู่ทั่วไปตามท้องถนนใกล้สถานที่ท่องเที่ยว หรือแหล่งช้อปปิ้งที่มีชื่อเสียงสามารถใช้บริการได้ เนื่องจากปัจจุบันธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับใบอนุญาตในกัมพูชายังมีจำนวนน้อย

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

เงินที่ใช้ในกัมพูชามีทั้งเหรียญกษาปณ์ และ ธนบัตร ที่ออกใช้ในปัจจุบันนี้มีฉบับละ 50 เรียล 100 เรียล 200 เรียล 500 เรียล 1,000 เรียล 2,000 เรียล 5,000 เรียล 10,000 เรียล 20,000 เรียล 50,000 เรียล และ 100,000 เรียล ส่วนเหรียญกษาปณ์มี 4 ชนิด ประกอบด้วย 50 เรียล 100 เรียล 200 เรียล และ 500 เรียล ^[14]

ตัวอย่างเหรียญกษาปณ์ หน้า-หลัง

50 เรียล

100 เรียล

200 เรียล

500 เรียล

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

50 เรียล

100 เรียล

200 เรียล

500 เรียล

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

1,000 เรียล

2,000 เรียล

5,000 เรียล

10,000 เรียล

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

20,000 เรียล

50,000 เรียล

100,000 เรียล

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ธนาคารในกัมพูชาจะไม่รับแลกธนบัตรเก่า เนื่องจากกัมพูชาใช้จ่ายเงินเป็นสกุลต่างประเทศหลายสกุล ซึ่งหมุนเวียนใช้จ่ายในระบบ จึงไม่ควรทำให้ธนบัตรสกปรกหรือขาดชำรุดเสียหาย

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรให้ทิปตามความพอใจของเราเอง ในร้านอาหารเล็กๆ ไม่จำเป็นต้องให้ทิป แต่หากพอใจบริการก็สามารถให้ทิปได้ ขณะที่ร้านอาหารระดับกลางถึงระดับสูง ควรให้เงินทิปร้อยละ 10 ของค่าอาหาร ชาวกัมพูชาชอบเงินทิป ถ้าให้ทิป จะได้รับการบริการเป็นพิเศษ

2.5.3 สินค้าน่าซื้อ/ห้ามซื้อ

นอกจากเสื้อผ้า กระเป๋า ผ้าทอ เครื่องเงิน ที่เป็นสินค้าน่าซื้อเป็นของฝาก อัญมณีทับทิม และไพลินของกัมพูชาก็เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงมาก แต่จะต้องระมัดระวังในการเลือกซื้อ เพราะหลายร้านยังไม่มีมาตรฐาน และไม่มีใบรับรองหรือรับประกันสินค้า

2.5.3 สินค้าน่าซื้อ/ห้ามซื้อ

ตลาดชาจ๊ะ (Psar Chaa) เป็นตลาดเก่าแก่ของเมืองเสียมเรียบอยู่ติดกับแม่น้ำเสียมเรียบ แม่น้ำสายเล็กๆ ที่ไหลผ่านกลางเมือง มีอาคารที่สร้างในยุคฝรั่งเศสปกครอง ตลาดชาจ๊ะมีสินค้าประเภทของฝาก ของที่ระลึก ของท้องถิ่น ได้แก่ เสื้อผ้า กระเป๋า ผ้าทอ เครื่องเงิน อัญมณี เสื้อผ้ารองเท้านำมาจากทะเลสาบโตนเล^[19]

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ตลาดกลางคืน หรือ “ไนท์มาร์เก็ต” เป็นตลาดที่นักท่องเที่ยวนิยมมาซื้อของที่ระลึกเป็นของฝาก มีตลาดแบบนี้อยู่หลายแห่งในเมืองเสียมเรียบ เช่น อังกอร์ไนท์มาร์เก็ต อาร์ตเซ็นเตอร์เสียมเรียบไนท์มาร์เก็ต ฆูนไนท์มาร์เก็ต ตานีไนท์มาร์เก็ต เป็นต้น ตลาดเหล่านี้ตั้งอยู่ใกล้กับตลาดเก่าที่ตั้งอยู่กลางเมืองเสียมเรียบ ^[19]

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ตลาดรัสเซีย (หรือ ตวตมปung) ตั้งอยู่ในกรุงพนมเปญ ชาวบ้านเรียกว่า “ตลาดรัสเซีย” ตลาดรัสเซียเป็นแหล่งรวบรวมของเก่าทั้งของแท้และของเลียนแบบ ผ้าไหมของกัมพูชา เครื่องเคลือบไปจนถึงเฟอร์นิเจอร์เลียนแบบของเก่า ส่วนใหญ่ผลิตจากจีน เวียดนาม กัมพูชา และไทย ตลาดรัสเซียเป็นตลาดที่ชาวต่างชาติชอบไปเดินดูสินค้าของฝากแปลกๆ ซึ่งราคาค่อนข้างถูก ^[19]

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ตลาดชาตะไม หรือ Central Market ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่ตลาดนี้มีสินค้าหลากหลายชนิดราคาถูก สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1937 สมัยที่ยังเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส เป็นตึกแบบอาร์ตเดโก ซึ่งมีเพดานสูง ส่วนใหญ่ขายสินค้าประเภทเสื้อผ้าและเครื่องใช้ในครัวเรือน ^[19]

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ห้าซื้อห้าขายวัตถุโบราณก่อนได้รับอนุญาต

2.6 หมวดภาษากาย

2.6.1 การแสดงออกในที่สาธารณะ

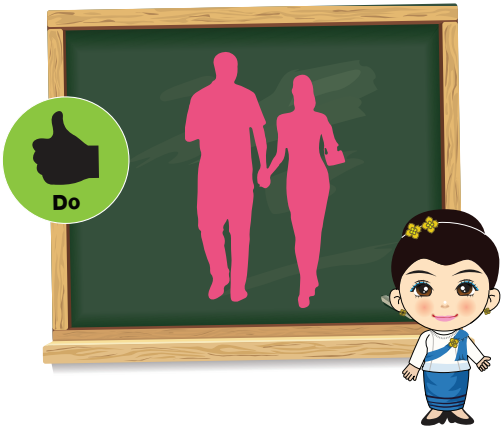
ชาวกัมพูชามักแสดงความใกล้ชิด มีมิตรภาพ ด้วยการกอด และเดินจูงมือเพศเดียวกันในที่สาธารณะ ดังนั้น การที่เห็นชายชาวกัมพูชาเดินจับมือกันนั้น คือ การแสดงมิตรภาพที่ดี และไม่ใช้เกย์

2.6.1 การแสดงออกในที่สาธารณะ

ควรแสดงกิริยาเคารพผู้อาวุโสในทุกโอกาส
เพราะชาวกัมพูชาให้ความสำคัญกับลำดับอาวุโส

2.6.1 การแสดงออกในที่สาธารณะ

การแสดงออกกับชาวต่างชาติ ชาวกัมพูชา
จะไม่นิยมแตะต้องตัวกัน

2.6.1 การแสดงออกในที่สาธารณะ

ควรถอดรองเท้าทุกครั้ง เมื่อจะเข้าไปในบ้าน
ของชาวกัมพูชา ^[7]

2.6.2 สัญลักษณ์ท่าทาง

ทั้งชาวไทยและกัมพูชามีความรู้สึกเช่นกันว่า
เท้าเป็นของต่ำ ดังนั้นควรนั่งเก็บปลายเท้า ไม่ควร
ใช้เท้าชี้ไปที่บุคคลใด ^[4]

2.6.2 สัญลักษณ์ท่าทาง

ตามธรรมเนียมของชาวกัมพูชา เมื่อได้รับของขวัญแล้วยังไม่ควรเปิดออกทันที

2.6.2 สัญลักษณ์ท่าทาง

ชาวกัมพูชา ถือว่าศีรษะเป็นของสูง และมักจะก้มศีรษะ หรือโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย เมื่อเดินผ่านผู้อื่น โดยเฉพาะเมื่อเดินผ่านที่ประชุม หรือวงสนทนา

2.6.2 สัญลักษณ์ท่าทาง

อย่าจับหรือสัมผัสศีรษะผู้อื่น เพราะชาวกัมพูชา
ถือว่าศีรษะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของร่างกาย ^[7]

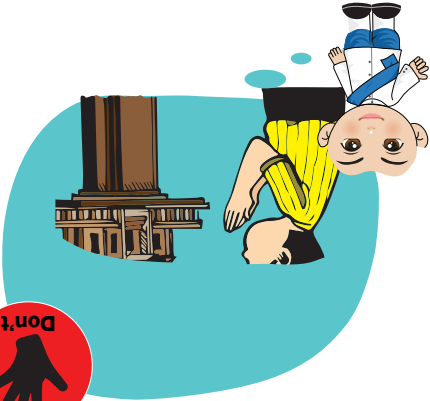
2.6.2 สัญลักษณ์ท่าทาง

อย่าชี้นิ้วใส่ชาวกัมพูชา เพราะชาวกัมพูชา
เชื่อว่าจะถูกสาปแช่ง หรือถูกปล่อยของทำร้าย

2.7 หมวดอื่นๆ

ណឺអ៊ែមណូក្រែតអង្គប្រឹក្សាស្ថាប័នស្រី
 អន្តរជាតិក្នុងខែកញ្ញាឆ្នាំ២០១៧ បានប្រកាសថា ប្រជាជន
 ក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ គួរតែប្រើប្រាស់ស្រោចទឹក
 ដើម្បីការពារខ្លួនឱ្យបានស្អាត និងសុខភាពល្អ។
 ការប្រើប្រាស់ស្រោចទឹក គឺជាវិធីសាស្ត្រមួយ
 ដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ក្នុងការកាត់បន្ថយ
 ការរីករាលដាលនៃជំងឺប្រូតូសូលីយ៉ា និង
 ជំងឺផ្សេងៗទៀត។ ណឺអ៊ែមណូក្រែតអង្គប្រឹក្សា
 ស្ថាប័នស្រីអន្តរជាតិ បានណែនាំឱ្យប្រជាជន
 ក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ប្រើប្រាស់ស្រោចទឹក
 ដើម្បីការពារខ្លួនឱ្យបានស្អាត និងសុខភាពល្អ។

2.7.1 ខ្លឹមសារនៃការអប់រំស្តីពី ការប្រើប្រាស់ស្រោចទឹក

2.7.1 ข้อควรรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมกัมพูชา

ในกัมพูชายังคงมีพ่อหมอ แม่หมอทำหน้าที่
เป็นผู้รักษาโรค โดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบท

2.7.1 ข้อควรรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมกัมพูชา

ชาวกัมพูชาชอบแต่งกายมิดชิดเรียบร้อย
หญิงไม่ใส่กระโปรงสั้นและโชว์หัวไหล่ ส่วนชาย
จะใส่เสื้อมีปกและกางเกงขายาว

2.7.1 ข้อควรรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมกัมพูชา

Do

ควรเรียนรู้ชุดประจำชาติของชาวกัมพูชาที่เรียกว่า “ซ็อมป็อต” คือ ผ้าถุงของขุนนางที่สวมเวลาเข้าเฝ้า เป็นผ้าพระราชทานแสดงชั้นยศของขุนนาง ชายนิยมสวมเสื้อขาว คอตติ้งแขนยาว คล้ายเสื้อราชปะแตน มีกระดุม 7 เม็ด ห่มสไบเฉียง และนุ่งผ้าจ็องกระเบน หรือโจงกระเบนแบบไทย ส่วนหญิงนิยมสวมเสื้อที่ทำจากผ้าลูกไม้ ห่มสไบเฉียง นุ่งผ้าถุงคล้ายนุ่งซิ่นหรือนุ่งผ้าจ็องกระเบน และเกล้ามวยผม

2.7.2 ข้อควรระวังเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ของคนกัมพูชา

ชาวกัมพูชามักไม่ชอบที่จะพูดว่า “ไม่” เพราะคิดว่าเป็นคำที่ไม่สุภาพหากบอกปฏิเสธผู้อื่น ทำให้รู้สึกอายหรือเสียหน้า ดังนั้น ชาวกัมพูชาจึงเลือกที่จะเงียบ ไม่พูดอะไรเลย นั่นหมายถึงปฏิเสธที่จะทำ หรือให้ความเห็นในเรื่องนั้นๆ

2.7.2 ข้อควรรู้เกี่ยวกับลักษณะนิสัย ของคนกัมพูชา

ลักษณะนิสัยของคนกัมพูชาอย่างหนึ่งคือ เป็นพวกนิยมวัตถุ ฐานะทางสังคมของคนกัมพูชา มักจะวัดกันด้วยทรัพย์สินเงินทองและเครื่องประดับ ซึ่งคนกัมพูชาก็ชอบที่จะแสดงออกเล็กๆ ให้เห็นถึงฐานะทางสังคมของตนเอง เช่น การติดดวงไฟ รอบป้ายทะเบียนรถยนต์ การใส่เครื่องประดับทอง ขนาดใหญ่ หรือแม้แต่การวางพวกของเล่น ตุ๊กตา หมวกตำรวจ ไว้ที่หน้ากระजरรถยนต์ก็นิยมทำกัน

2.7.2 ข้อควรรู้เกี่ยวกับลักษณะนิสัย ของคนกัมพูชา

รอยยิ้มของชาวกัมพูชามีความหมายสองนัย คือไม่เพียงแต่เฉพาะเมื่อรู้สึกมีความสุข ความสบายใจเท่านั้น หากแต่เมื่อประสบความยาก ลำบากใจ มีทุกข์ร้อน หรือได้รับข่าวร้ายใดๆ ชาวกัมพูชาก็มักมีรอยยิ้มขณะเล่าเรื่อง ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้อื่นพลอยรู้สึกแย่หรือลำบากใจไปด้วย

2.7.2 ข้อควรรู้เกี่ยวกับลักษณะนิสัย ของคนกัมพูชา

ไม่ควรส่งเสียงดังหรือตะโกน กรีดร้อง หรือแสดงอารมณ์รุนแรงกับชาวกัมพูชา โดยเฉพาะกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

2.7.3 วันหยุดราชการ

ควรทราบวันหยุดราชการในราชอาณาจักรกัมพูชา มีดังนี้

1 มกราคม	วันปีใหม่สากล
7 มกราคม	วันปลดปล่อยกัมพูชาจากเขมรแดง
8 มีนาคม	วันสตรีสากล
13-15 เมษายน	วันปีใหม่เขมร (Khmer New Year)
1 พฤษภาคม	วันแรงงานสากล
13-15 พฤษภาคม	พระราชพิธีบุญเฉลิมพรชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระบรมนาถนโรดม สีหนุณี
1 มิถุนายน	วันเด็กสากล
18 มิถุนายน	พระราชพิธีบุญเฉลิมพรชนมพรรษา สมเด็จพระมหากษัตริย์พระราชमारดา นโรดม มุนีนาถ สีหนุ
24 กันยายน	วันรัฐธรรมนูญ
29 ตุลาคม	พระราชพิธีงานวันฉลองครองราชย์ สมบัติของพระบาทสมเด็จพระบรม นาถนโรดม สีหนุณี
9 พฤศจิกายน	วันชาติกัมพูชา
10 ธันวาคม	วันสิทธิมนุษยชนสากล

2.7.4 วันสำคัญทางพุทธศาสนา

วันสำคัญทางพุทธศาสนาตามจันทรคติ
ซึ่งเป็นวันหยุดราชการของประเทศกัมพูชา

ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3
 ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6
 แรม 4 ค่ำ เดือน 6
 แรม 15 ค่ำ เดือน 10
 ขึ้น 14 ค่ำ เดือน 12

เทศกาลบุญมาฆบูชา
 เทศกาลบุญวิสาขบูชา
 วันแรกนาขวัญ
 วันสารทเขมร
 (ปรอจุมเบน)
 เทศกาลลอยกระทง

2.7.5 การติดต่อหน่วยงาน

ควรทราบการติดต่อหน่วยงานในประเทศ
กัมพูชา

- **ธนาคาร** เปิดทำการวันจันทร์ถึงวันศุกร์
เวลา 08.00-15.00 น.
- **ธุรกิจเอกชน** เปิดทำการวันจันทร์ถึงวันเสาร์
เวลา 08.00-13.00 น. และเวลา 14.00-17.00 น.
- **ร้านค้าทั่วไป** เปิดบริการทุกวัน เวลา
08.00-20.00 น.

2.7.6 หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้

เบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉิน (Emergency Call)

เหตุฉุกเฉิน	123
รถพยาบาล	1195 (from 023 phones) 023-724891
ตำรวจ	117 (from 023 phones)
สายด่วนนักท่องเที่ยว	097-7780002
ดับเพลิง	118 (from 023 phones) 012-786693
สายด่วนเด็กถูกทำร้าย	023-997919

2.7.6 หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้

ติดต่อสถานทูต

เบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉิน (Emergency Call)

สถานทูตกัมพูชา
ประจำประเทศไทย

โทรศัพท์ 0-2957-5651,
0-2957-5852
แฟกซ์ 0-2957-5850

สถานเอกอัครราชทูตไทย
ณ กรุงพนมเปญ

Tel. (855) 23 726 306 - 8
(Auto Line)
Fax. (855) 23 726 303

- สถานทูตกัมพูชา ประจำประเทศไทย
(The Embassy of Cambodia)
518/4 ถนนประชาธิปไตย ซอยรามคำแหง 39
แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง
กรุงเทพฯ 10310
- สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงพนมเปญ
(Royal Thai Embassy)
196 Preah Norodom Boulevard,
Sangkat Tonle Bassac,
Khan Chamkarmon,
Phnom Penh

บรรณานุกรม

- [1] กชกร เพชรนอก. 2556.
Oh! มารยาทในอาเซียน Don't in ASEAN.
กรุงเทพฯ: สกายบุคส์ จำกัด.
- [2] ณรงค์ โปธิพิทักษ์นันท์. 2556.
อาเซียนศึกษา. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิล.
- [3] ทสมล ขนาดศิษย์ และพรเทพ โตชยางกูร.
2555. อาเซียนควรไม่ควร. กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- [4] ปิติ ศรีแสงนาม. 2556.
เปลี่ยนมุมมองพิชิตอาเซียน. กรุงเทพฯ:
บ้านพระอาทิตย์.
- [5] ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. 2555.
สวัสดิ์อาเซียนพุดจาประสาอาเซียน.
กรุงเทพฯ: ส. เอเชียเพรส (1989) จำกัด.
- [6] ฝ่ายวิชาการพิมพ์อักษร. 2555.
สถานีอาเซียน ASEAN Station.
กรุงเทพฯ: พิมพ์อักษร.

- [7] ฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน. 2556.
Welcome to ASEAN เรียนรู้เพื่อนบ้าน
อาเซียน. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ด ยูเคชั่น จำกัดมหาชน.
- [8] ฝ่ายวิชาการเอ็กซ์เปอร์เน็ต. 2555.
อาเซียน. 360 องศา. กรุงเทพฯ:
เอ็กซ์เปอร์เน็ต.
- [9] พิมุติ รุจิรากุล. 2556.
อาเซียนศึกษาเรื่องน่ารู้ประเทศอาเซียน.
กรุงเทพฯ: ศรีเอทบุคส์.
- [10] รัชดา ธราภาค. 2555.
ราชอาณาจักรกัมพูชา.
หนังสือชุดประชาคมอาเซียน.
กรุงเทพฯ: สถาพรบุคส์ จำกัด.
- [11] สกลกาญจน์ วิเศษ. 2555.
สาระอาเซียน. กรุงเทพฯ:
ซีแอนด์เอ็นบุคส์ จำกัด.

- [12] สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2555.
ระบบการศึกษากัมพูชา.
ค้นวันที่ 10 มกราคม 2557
จาก http://www.bic.moe.go.th/th/index.php?option=com_contentview=article&id=661&catid=61
- [13] สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
2555 องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน.
ค้นวันที่ 27 มกราคม 2557
จาก http://www.bic.moe.go.th/th/index.php?option=com_Contentview=article&id=661
- [14] ศานติ ภัคดีคำ. 2556.
100 เรื่องน่ารู้ในกัมพูชา. กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

- [15] Asean-info.com. 2557.
 วัฒนธรรมอาเซียน
 วัฒนธรรมประเทศกัมพูชา.
 ค้นวันที่ 10 มกราคม 2557
 จาก http://www.aseaninfo.com/aseanmembers/cambodia_culture.html
- [16] Hill, David. 2005. Dos & don'ts in Cambodia. Bangkok: Amarin Printing Public Company Limited.
- [17] IMD World Competitiveness Center. 2013. IMD World Competitiveness Yearbook. Retrieved March 10, 2014 from <http://www.imd.org/news/World-Competitiveness-2013.cfm>

- [18] Ministry of Tourism. n.d.
Do and Don't Practices Cambodia.
Mekong Tourism Development
Project. Phnom Penh: Ministry
of Tourism.
- [19] U Asean.com. 2555.
แหล่งข้อป้ิงที่น่าสนใจในกัมพูชา.
ค้ันวันที่ 27 มกราคม 2557
จาก [http://www.uasean.com/
kerobow01/326](http://www.uasean.com/kerobow01/326)
- [20] United Nations 2013. World
Population Prospects: The 2012
Revision, Volume II: Demographic
Profiles. Retrieved Jan 7, 2014
from [http://www.un.org/en/
development/entdesa/population/
publicationdf/trends/
WPP2012_Wallchart.pdf](http://www.un.org/en/development/entdesa/population/publicationdf/trends/WPP2012_Wallchart.pdf)